

Овчарь и аганце-

Народна пѣсенъ.

Заблѣяло ми аганце
На Стоянови кошари,
Сутрина прѣди слѣнчице, —
Като агънце заблѣя,
Цѣлото стадо разблѣя —
Стоянъ на агне думаше:
— Агънце мило байново,
Защо тѣй жално заблѣя,
Та ми стадото разблѣя? . . .
Аганце дума Стоян/:
— Три пѣти стадо прѣбродихъ,
Моята майка не найдохъ,
Дали я вълци грабнаха,
Или се въ чужди замѣси?
— Аганце мило байново,
Нито я вълци грабнаха,
Нито се въ чужди замѣси —
Добра ѝ цѣна намѣри,
Та я байно ти продаде,
А пѣкъ за тебе остави
Доръ деветъ майки сирици,
При тѣхъ ще да те подаямъ.
Хубаво да се насучешъ.
— Овчарю, сърдце кораво,
Вълци ти яли сирици,
Кога я нѣма майка ми,
Кротичко да ми постои,
Сладичко да се насуча! . . .

